

bij kunnen dragen aan ons aanbod. Een vader van een leerling is bijvoorbeeld piloot. Hij kwam langs en legde aan de hand van zijn beroep de tijd zones op aarde uit. Een ander voorbeeld: de partner van één van de ouders is landmeter. Hij liet kinderen zien hoe je opmeet hoe groot het schoolplein is en wat je daarmee kan. Dus ouders helpen mee om via levensrechte situaties bepaalde kennis aan te bieden of ervaringen op te doen. We betrekken ouders überhaupt veel bij Mondomijn. Het is dankzij hun hulp dat we nu zo ver zijn, dus we nemen hun feedback erg serieus.

Hoe werkt Mondomijn samen met de Onderwijsinspectie en de GGD?

Ieder IKC schuurt natuurlijk aan tegen allerlei regelgeving, omdat onderwijs en opvang volgens de wet nog gescheiden zijn. Bij ons zijn allerlei dingen anders dan op een gewone school of opvang, bijvoorbeeld domein 2 (3-6 jaar): peuters en kleuters lopen hier door elkaar heen. Hier hebben we aardig wat gesprekken met de GGD over moeten voeren, ook in verband met de leidster-kindratio's. Maar dat is niet erg. Je gaat erover met elkaar in gesprek, ook met de Onderwijsinspectie. Onze innovaties gaan niet alleen over het integreren van opvang en onderwijs maar ook over het gepersonaliseerde plan. We voelen zeker de bereidheid van instanties om met ons mee te denken. Het gaat om meekijken en van elkaar snappen dat je hetzelfde uitgangspunt hebt. We nodigen inspecteurs uit en vragen hen om ons feedback te geven. Dat is iets heel anders dan als je je constant moet rechtvaardigen voor wat je doet.

De onderbouwing moet gewoon goed zijn en dat is bij ons zo. Eigenlijk kan je zeggen dat de lat bij ons nog hoger ligt dan bij de Onderwijsinspectie en GGD: wij willen liever dan wie ook dat we kwaliteit leveren.

Wat zijn de belangrijkste moeilijkheden waar Mondomijn tegenaan is gelopen?

In het begin moet je heel goed onderzoeken waarom dingen gaan zoals ze gaan.

Mondomijn werkt met een multidisciplinair team. Hoe gaat het selectieproces voor nieuwe werkners in zijn werk?

We beginnen met sollicitanten uitnodigen voor een gesprek. In zo'n gesprek tasten we af hoe iemand naar kinderen kijkt, hoe hij of zij samenwerking ziet, kinderen aanstuurt en volgt, enzovoort. Als dit goed aanvoelt en mensen gaan door in het sollicitatieproces, dan mogen ze komen proeven op de werkvloer: je komt kijken hoe het bij ons werkt en of je het wat vindt. Als je verdergaat wordt je 3 maanden ondertekend in het Mondomijn-concept en de visie. Het eerste jaar worden werkners begeleid zodat ze zich helemaal bij ons thuis voelen. Daarna kijken we hoe ze hun talenten zo goed mogelijk binnen Mondomijn kunnen inzetten.

Wat voor regelingen zijn er voor kinderen met een extra hulpvraag?

Soms komen kinderen hier naartoe die elders zijn vastgelopen. Die hebben dan al een flink dossier met allerlei problemen die ze hebben gehad. Maar in de basis is er vaak niet veel met ze aan de hand! Op veel scholen leren we kinderen in de klas stilzitten. Dat moeten ze per se kunnen. In dat kader zoeken we allerlei oplossingen als dat niet goed gaat, maar eigenlijk zouden we deze kinderen moeten uitdagen meer te bewegen. Bij ons werkt het anders. Als een kind moeite heeft met stilzitten dan gaat hij heel veel naar de sportcampus. Dan bewegen ze meer en wordt het makkelijker voor ze. Ze krijgen dan ook de kans om daarin uit te blinken, wat goed is voor hun successervaring. Dat is iets heel anders dan telkens weer terechtgewezen te worden omdat je nooit stil zit. We kijken dus altijd naar het individuele kind en wat hij of zij nodig heeft.

Wat zijn de belangrijkste moeilijkheden waar Mondomijn tegenaan is gelopen?

In het begin moet je heel goed onderzoeken waarom dingen gaan zoals ze gaan.

Bijvoorbeeld: we zagen dat heel ervaren mensen het aan het begin lastig vonden om hier te werken. We dachten eerst dat dat kwam omdat ons concept moeilijk te bevatten is. Pas later zagen we dat het niet komt door kan reflecteren. Dat is de zoektocht. Passend personeel vinden blijft een uitdaging. Wat helpt is om de vraag te blijven stellen: wat heeft het kind nodig? Het antwoord op deze vraag kan betekenen dat ik als teamlid ook voor een persoonlijke uitdaging sta. Daar helpen we elkaar dan bij. Maar we gaan het wel doen, de vraag van het kind gaat voor.

Het was ook wel een uitdaging om de verschillende culturen van onderwijs en opvang samen te brengen. In het onderwijs heerst echt de cultuur van één professional per klas of groep. In de opvang is dat veel minder het geval. Dus dingen als video-interactiebegeleiding waren voor PM'ers vertrouwder dan voor leerkrachten. We hadden het geluk dat we Mondomijn van begin af aan hebben opgebouwd, ledereen die bij ons werkt heeft er dus van begin af aan voor gekozen om in een IKC te werken. Dat helpt. Overigens maken de verschillende invalshoeken en achtergronden van het personeel dat je scherpt blijft: je blinde vlek is kleiner omdat iedereen een eigen expertisegebied heeft. We geven mensen hier graag de ruimte om fouten te maken. We helpen elkaar als het moeilijk wordt. Integral samenwerken betekent ook echt dat je er nooit alleen voor staat.

Wat zijn de belangrijkste moeilijkheden waar Mondomijn tegenaan is gelopen?

In het begin moet je heel goed onderzoeken waarom dingen gaan zoals ze gaan.